

Chúa Nhật XVII Thường Niên Năm B

Ngày 29 tháng 7 năm 2012

PHÉP LẠ: **NĂM CHIẾC BÁNH VÀ 2 CON CÁ**

Lời Chúa

Alleluia, alleluia! Một tiên tri cao cả đã xuất hiện giữa chúng ta, và Thiên Chúa đã thăm viếng dân Người. **Alleluia.**

PHÚC ÂM: Ga 6:1-15

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Gioan.

Khi ấy, Chúa Giêsu đi sang bên kia biển Galilêa, cũng gọi là Tibêria. Có đám đông dân chúng theo Người, vì họ đã thấy những phép lạ Người làm cho những kẻ bệnh tật. Chúa Giêsu lên núi và ngồi đó với các môn đệ. Lễ Vượt Qua là đại lễ của người Do-thái đã gần tới. Chúa Giêsu ngược mắt lên và thấy đám rất đông dân chúng đến với Người. Người hỏi Philipphê: "Ta mua đâu được bánh cho những người này ăn?" Người hỏi như vậy có ý thử ông, vì chính Người đã biết việc Người sắp làm.

Philipphê thưa: "Hai trăm bạc bánh cũng không đủ để mỗi người được một chút". Một trong các môn đệ, tên là Anrê, em ông Simon Phêrô, thưa cùng Người rằng: "Ở đây có một bé trai có năm chiếc bánh lúa mạch và hai con cá, nhưng bấy nhiêu thì thấm vào đâu cho từng ấy người". Chúa Giêsu nói: "Cứ bảo người ta ngồi xuống". Nơi đó có nhiều cỏ, người ta ngồi xuống, số đàn ông độ năm ngàn. Bấy giờ Chúa Giêsu cầm lấy bánh, và khi đã tạ ơn, Người phân phát cho các kẻ ngồi ăn, và cá cũng được phân phát như thế, ai muốn bao nhiêu tùy thích. Khi họ đã ăn no nê, Người bảo các môn đệ: "Hãy thu lấy những miếng còn lại, kéo phí đi". Họ thu lại được mười hai thúng đầy bánh vụn do năm chiếc bánh lúa mạch người ta đã ăn mà còn dư. Thấy phép lạ Chúa Giêsu đã làm, người ta đều nói rằng: "Thật ông này là Đấng tiên tri phải đến trong thế gian". Vì Chúa Giêsu biết rằng người ta sẽ đến bắt Người để tôn làm vua, nên Người lại trốn lên núi một mình.

Đó là Lời Chúa.

Lạy Chúa Kitô, ngợi khen Chúa.

Chia Sẻ

HÃY CHO NHAU SỰ SỐNG

Đói khắp nơi!

Nơi nào cũng có người đang chết vì đói.

Về Việt Nam, vì đi du lịch ở những khu du lịch sang trọng, nghỉ ở khách sạn 3 sao, 5 sao, 5, 7 tầng cao ngất, ăn ở nhà hàng đắt tiền đủ món ngon vật lạ, tiêu khiển ở những khu giải trí lăm trò lãng phí nên bạn phải thấy cảnh ăn chơi thừa mứa của các quan lại, đại gia, của những tay dốt đặc cán mai học làm sang nhờ những đồng tiền kiếm được mà không đổi lấy chút mồ hôi nước mắt. Họ ăn quá no, uống quá say, nhưng thực ra, họ đang đói: đói một niềm tin, đói một lý tưởng, đói một ý nghĩa cuộc đời.

Nếu về Việt Nam, bạn chịu khó bước xuống khỏi mấy tầng khách sạn kia, chịu khó len vào con hẻm nhỏ, chịu khó ra phía sau những mặt tiền vĩ đại, chịu khó cúi mình chui qua những góc phố chật chội tanh hôi, chui vào những “ổ chuột hồ chí minh”... hoặc xa hơn một tí, bạn hãy ra khỏi tp Hồ Chí Minh, ra khỏi các thành phố, để về những hóc núi tối tăm xa xôi, bạn sẽ thấy còn biết bao người đang đói từng bữa cơm trắng, đói từng con cá tươi, đói cả gói mì tôm chưa đầy năm ngàn đồng, đói cái quần tắm áo, đói một viên thuốc, đói vệ sinh, đói những nhu cầu căn bản nhất của con người.

Còn có cả những cái đói trí thức, đói công lý, đói tinh thần, đói tình thương đang hiện diện khắp nơi.

Càng lúc càng có nhiều người trẻ đói tình thương của cha của mẹ.

Giới trẻ đang đói một quan tâm đúng mức về tình trạng nguội đức tin và buông thả đời sống luân lý.

Các gia đình đang đói một chuẩn mực đơn hôn, vĩnh hôn, hạnh phúc, đói một chuẩn mực của giáo hội thu nhỏ.

Giáo dân đang đói những gương lành hy sinh cho chính đạo, đói gương sáng đạo đức, đói thông tin quan trọng về hiện tình giáo hội trong nước.

Những người đau khổ vì tội lỗi công khai đang đói một ánh mắt chạnh lòng thương cảm.

Những người bị áp bức đang đói tiếng kêu oan, người tù tội đang đói mối thương người “thăm viếng kẻ tù rạc”.

Con Công đang đói một lời cầu nguyện, chia sẻ, động viên, và bênh vực cho những người bảo vệ đức tin, công lý, tự do trước thế lực gian tà xem thường Thiên Chúa và chống lại Thiên Chúa.

.... Đói khắp nơi!

Chúa không để chúng ta đói

Là ông chủ tốt bụng, là người Cha nhân lành, Thiên Chúa không muốn con người chúng ta chết vì đói, cũng không để chúng ta chết đói. Ngài ban cho chúng ta trí khôn để biết kiếm cái ăn, và ban cho trái tim để biết chia sẻ cái ăn cho người khác. Chỉ tiếc là, chúng ta biết tận dụng khả năng của trí khôn để kiếm ra cái ăn cho mình nhưng không có trái tim chạnh lòng thương người chia sẻ cái ăn cho người nên mới xảy ra là, “kẻ ăn không hết, người làm không ra”. Người nghèo đói cái ăn, người giàu đói lòng nhân ái. Cả hai đều đói.

Tin Mừng hôm nay giới thiệu một Đức Giêsu có lòng nhân ái trước cái đói phần xác của con người và giới thiệu một người có lòng nhân ái giống Chúa Giêsu, không ai khác, đó là một em bé, có năm chiếc bánh be bé và hai con cá nhỏ nhỏ.

Vâng Tin Mừng thuật lại rằng: Chúa Giêsu để ý đến đoàn người theo Ngài đang đói, và Ngài muốn kiếm cho họ cái ăn: "Ta mua đâu được bánh cho những người này ăn?". Chúa Giêsu không hỏi phải tốn bao nhiêu tiền lo cho người ta ăn nhưng Ngài hỏi “mua ở đâu”. Vậy mà, Philipphê muốn tránh né chuyện lo ăn cho người ta bằng cách trả lời: "Hai trăm bạc bánh cũng không đủ để mỗi người được một chút". Còn ông Anrê, đã không đi mua, lại còn tính toán chi li đến chuyện đòi chia phần nhỏ của em bé cho ngàn người ăn trong khi chưa biết em bé có bằng lòng không.

Chuyện kỳ diệu đã xảy ra là em bé bằng lòng trao 5 chiếc bánh và hai con cá cho các ông.

Năm chiếc bánh và hai con cá nhỏ, là khẩu phần vừa đủ cho một em bé. Em đã sẵn sàng cho đi phần nuôi sống mình.

Nếu 5 chiếc bánh và hai con cá ấy của một người lớn, người có đầy kinh nghiệm về cuộc sinh tồn, chắc gì, người ấy đã sẻ chia?

Em bé này giống Chúa Giêsu vì có lòng nhân ái, sẵn sàng cho đi chính sự sống của mình. Và phép lạ của lòng nhân ái đã xảy ra. Mọi người ăn no.

Chúa muốn chúng ta nuôi nhau

Chúa muốn chúng ta nuôi sống nhau bằng lòng nhân ái, bằng trái tim biết chạnh lòng thương. Nhưng lòng nhân ái, và trái tim chạnh thương chỉ có nơi những tâm hồn bé nhỏ, biết tín thác hoàn toàn vào Chúa.

Giá trị của việc cho đi ở chỗ cho đi chính nhu cầu của mình. Những đồng tiền bác ái không phải là những đồng tiền dư thừa, nhưng chính là đồng tiền nuôi sống gia đình. Chia sẻ chính đồng tiền nuôi sống mình, chứ không phải chia sẻ đồng tiền dư thừa, cất để.

Năm chiếc bánh be bé của em bé, hai con cá nhỏ nhỏ của em làm tôi liên tưởng đến miếng cơm manh áo của chúng ta trong những ngày cùng cực sau 1975. Người có tiền xếp hàng mua từng mét vải, từng cân gạo, từng ký cá. Có người không tiền đứng ngoài hàng ngó người trong hàng mà đứt từng đoạn ruột khi nghĩ đến đám nhỏ nhà mình sẽ không có gì để ăn để sống trong những ngày sắp tới. Chờ người trong hàng bước ra với đôi cân gạo mới dám tỏ bày: “Chị cho em mượn một lon gạo. Một lon thôi, thẳng út thêm cháo mấy hôm rồi”. Chị kia lấy tay vốc mấy vốc gạo thiu hẩm: “Chị cầm đỡ đi, nhà tôi chín người, cũng đang đói”.

Thương ơi những ngày gian khổ ấy, và cũng chính từ những gian khổ ấy, mới rõ ra rằng “việc nhỏ” của “tấm lòng lớn” là việc của Hy Tế.

Có vài “nhóm bác ái công giáo” ở Sài Gòn không thường đi du lịch, nhưng lại rất thường có những chuyến đi thăm các họ đạo xa xôi ở miền Tây sông nước, ở miền Trung cao nguyên hay mạn ngược miền sơn cước phía bắc. Tôi nể phục họ vì họ đến để “xem nơi người ở và ở lại với người”, ăn uống với người, sinh hoạt với người, hiểu người, yêu mến người và cuối cùng là tìm đủ mọi cách để chia sẻ cho người những điều kiện sống tương đối hơn.

Có lần họ đến thăm một vài Giáo Xứ gần nơi tôi sống, rồi về kể cho nhau nghe: Về thăm xóm rẫy của anh H, và dự thánh lễ tại nhà thờ một giáo họ, mình để ý có mấy người đi lễ mang những chiếc áo dài không sang trọng lắm, nhưng đủ dáng hoàng xinh đẹp mà chính tay mình đã xin về, giặt ủi, xếp vào bao và giao cho anh H. Ôi, mình thật hạnh phúc, thật sung sướng vì đã góp một chút công vào phép lạ của tình thương Thiên Chúa.

Quả thực, nếu có những sẻ chia phát xuất từ trái tim nhân ái, chắc hẳn sẽ không còn quá nhiều cảnh khổ đau, chết chóc vì đói.

Lời Chúa hôm nay đang mời gọi chúng ta biết tín thác vào Chúa, và biết sẻ chia sự sống cho nhau. Sự sống ấy, không chỉ là cái ăn, cái mặc mà còn là tình thương, lòng thương cảm, mà còn là gióng lên tiếng trống kêu oan, rập ràng tiếng kinh nguyện cầu cho công lý, ý hợp tâm đầu bảo vệ Đức Tin công giáo, tiếp sức cho người chiến đấu cho công lý, cho tự do...

Hình ảnh em bé với “năm tấm bánh bé hai con cá nhỏ” có thể làm động lòng chúng ta. Thiết tưởng, bao lâu chúng ta còn muốn làm người lớn với bao toan tính, tránh né, an vị yên thân, thì bấy lâu vẫn còn khó lòng mà biết sẻ chia cho đời tấm bánh hay con cá vốn đã dư thừa, cất để.

Nguyện xin Chúa cho chúng con lòng đơn sơ khiêm nhường tín thác như bé thơ để dám tin rằng ai đánh mất sự sống mình thì được sống muôn đời. Amen.

Nha Trang 26-7-2012

PM. Cao Huy Hoàng

Đào tạo trái tim

Chạnh lòng thương (ĐTGM Ngô Quang Kiệt)

Đài VTV1 đã chiếu lại bộ phim truyền hình nhiều tập “Bản Tin Sớm”. Nhân vật chính trong phim là Gary Hopson, một người thường xuyên theo dõi tin tức hằng ngày qua tờ báo “Chicago”. Khi đọc tin tức, anh thường chú ý tới những người đang gặp nạn. Mỗi khi thấy có người bị nạn, anh luôn băn khoăn tự hỏi xem mình phải làm gì để giúp đỡ nạn nhân. Và lập tức, bất kể những khó khăn, anh lên đường tìm giúp người bị nạn.

Tâm hồn người thanh niên dũng cảm và quảng đại ấy có những nét giống với tâm hồn của Đức Giêsu. Mỗi khi nhìn thấy những cảnh khổ ở đời, Đức Giêsu không sao cảm được lòng thương. Hôm nay, nhìn thấy đám đông đói khát, Người không thể để mặc họ ra về. Người cảm thấy có trách nhiệm phải lo cho họ ăn uống đầy đủ. Dù giữa nơi hoang vu không có hàng quán. Mà nếu có hàng quán cũng chẳng ai đủ tiền mua cơm bánh cho hàng chục nghìn người đang đói khát. Nên người đã làm phép lạ hóa bánh và cá ra nhiều để nuôi dân. Qua phép lạ lớn lao này, Đức Giêsu hé mở cho ta thấy trái tim đầy tình thương xót của Người, quyền năng cao cả của Người. Nhưng đồng thời Người cũng nhân dịp này đào tạo trái tim con người.

Bài học thứ nhất mà Người muốn dạy ta, đó là lòng cảm thương phải biến thành việc làm cụ thể. Lòng cảm thương là một tình cảm tốt. Nhưng cảm thương suông thì chưa đủ. Thiếu việc làm cụ thể, lòng cảm thương nhiều khi trở thành hình thức, giả dối. Lòng cảm thương ai cũng có. Nhưng số người thực sự ra tay hành động vì lòng cảm thương lại rất hiếm. Có rất nhiều lý do: thái độ ngại ngùng, hoàn cảnh phức tạp, thiếu thôn phương tiện. Các tông đồ nài đến những lý do đó để thoái thác hành động. Nhưng Đức Giêsu bắt họ vào cuộc. Đã thấy việc tốt thì cố gắng làm. Dù khó khăn cách mấy cũng phải vượt qua. Chỉ có việc làm cụ thể mới minh chứng

một lòng cảm thương đích thực. Thế là các môn đệ phải đi tìm bánh và cá mang đến cho Chúa. Các ông giúp phân phát lương thực cho mọi người. Các ông đi thu lượm những mẩu bánh còn dư. Các ông tích cực tham gia vào việc cứu đói.

Bài học thứ hai mà Người muốn dạy ta, đó là hãy cộng tác vào công trình của Chúa. Chúa có thể làm được mọi sự. Nhưng Người muốn ta cộng tác vào chương trình của Người. Người có thể biến đá thành bánh. Nhưng Người vẫn đón nhận 5 chiếc bánh và 2 con cá của một em bé. Sự đóng góp của con người tuy nhỏ bé, nhưng rất cần thiết. Đó chính là khởi điểm để Chúa làm việc. Đừng khoán trắng cho Chúa mọi việc. Hãy đóng góp phần của mình. Tục ngữ Pháp có câu: “Hãy tự giúp mình, rồi trời sẽ giúp bạn”. Sự cộng tác của ta nói lên nhu cầu thật sự bức thiết. Sự cộng tác tích cực nói lên lòng ta tha thiết mong muốn. Nỗ lực của con người là khởi đầu phải có. Rồi Chúa sẽ làm nốt phần còn lại. Ở đây ta phải ghi nhận lòng quảng đại của em bé. Có lẽ em đi bán bánh. Giữa nơi hoang vu vắng vẻ, trước một đoàn người đói khát, em có thể lợi dụng thời cơ nâng giá bánh để tìm lợi nhuận. Nhưng em đã quảng đại dâng hết cho Chúa. Chính sự quảng đại của em đã góp phần làm nên phép lạ nuôi sống hàng vạn người.

Bài học thứ ba mà Người muốn dạy ta, đó là hãy biết tiết kiệm. Đói khát và thừa mứa. Thiếu thốn và phung phí. Đó là hai trạng thái trái ngược hiện nay trên thế giới. Khi dư giả người ta dễ phung phí. Những người vừa trải qua cơn đói, nay đã vớt vata bãi những mẩu bánh dư thừa. Đức Giêsu sai các môn đệ đi thu lượm những mẩu bánh thừa. Chúa dạy cho mọi người hãy biết tiết kiệm. Tiết kiệm là trân trọng những của cải Chúa ban. Tiết kiệm là ý thức của cải là của mọi người. Nếu tôi phí phạm, anh em tôi sẽ thiếu thốn. Tiết kiệm để chia sẻ. Tiết kiệm vì công bình. Tiết kiệm vì lợi ích của toàn thể nhân loại. Thế giới còn những người đói nghèo không phải là vì thiếu tài nguyên, nhưng vì phân phối chưa đồng đều, vì những người giàu có tiêu xài phí phạm.

Bài học thứ bốn mà Người muốn dạy ta, đó là phải tìm lương thực thiêng liêng. Vật chất là cần thiết cho đời sống hiện tại. Nhưng vật chất không phải là tất cả. Quá nô lệ vào vật chất, tâm hồn con người sẽ không vươn lên được. Lương thực cho thân xác là một giải quyết cấp thời. Về lâu về dài, muốn con người phát triển, cần phải giải quyết các nạn đói khác. Đó là nạn đói văn hóa. Đó là nạn đói đạo đức. Và trên hết, đó là nạn đói lương thực thiêng liêng. Nhu cầu tâm linh của con người ngày càng lớn rộng. Con đói khát tâm linh càng lúc càng mãnh liệt. Tìm đáp ứng nhu cầu tâm linh là một việc làm thiết thực. Nâng cao đời sống tâm linh là đưa con người tới phát triển toàn diện. Chúa bỏ trốn, không chịu để được tôn làm vua, vì Người muốn những kẻ tìm Người tỉnh ngộ, vượt thoát khỏi vòng nô lệ vật chất, vươn lên những giá trị tâm linh.

Với những bài học kèm theo việc hóa bánh ra nhiều, Đức Giêsu muốn đào tạo trái tim chúng ta. Người muốn trái tim ta hãy mở ra để cảm thương anh em đồng loại. Người muốn lòng cảm thương ấy đi đến cùng bằng những việc làm cụ thể, bằng sự cộng tác quảng đại, bằng sự tiết kiệm để giúp ích cho nhiều anh em. Người muốn trái tim ta vươn lên khao khát những chân trời

cao thượng của đời sống tâm linh. Người muốn đào tạo ta nên những con người phát triển toàn diện xứng đáng là những người con của Thiên Chúa. Người muốn nuôi dưỡng không chỉ thân xác nhưng nhất là linh hồn ta.

Lạy Chúa, xin nâng tâm hồn con lên tới Chúa. Amen.

DTGM. Ngô Quang Kiệt

